

Nieodłączną częścią zespołu pałacowo-parkowego jest wybudowana w 1920 r. **eklektyczna oficyna**. Ten podpiwniczony prostopadłościenny budynek wymurowany został z cegły na zaprawie wapiennej z wpisanymi otworami okiennymi i drzwiowymi. Całość dwukondygnacyjnej bryły zwieńczono mocno profilowanym i gzymsem, o który wsparty został czterospadowy dach z drewnianą więźbą krokwiowo-stolcową z jętką.

Całe założenie zespołu pałacowo-parkowego we wsi Hruszniew zamyka od północy zespół składający się min. z domu gorzelnego i budynku gorzelni. Pierwszy z obiektów (**dom gorzelnego**) wybudowano z cegły na zaprawie wapiennej około 1870 r. Wzniesiony został na planie prostokąta z dobudówkami od strony północno-zachodniej oraz południowej. Ten parterowy dom, bez wyraźnych cech stylowych, złożony z trzech różnej wielkości prostopadłościaków, wykończony został prostym gzymsem, a jego jedno i dwuskrzydłowe okna i drzwi osadzono w prostokątne otwory bez opasek. Całość budynku przykryta została w jego korpusie głównym, dachem naczółkowym, natomiast jego dobudówkę (północno-zachodnią) wieńczy dach dwuspadowy. Dobudówki południowe i północne nakryte zostały dachami pulpitowymi.

Naprzeciw domu gorzelnego stoi **budynek gorzelni** z 1897 r. Ten eklektyczny obiekt pobudowany został z czerwonej cegły. Jego podpiwniczoną bryłę wzniesiono z przylegających do siebie prostopadłościaków. Dwukondygnacyjny korpus gorzelni wraz z przylegającym do niego od strony południowej parterowym zbiornikiem, jak i dobudówką komunikacyjno-wentylacyjną (od strony południowo-zachodniej) przykrywa dwuspadowy dach z drewnianą więźbą krokwiowo-stolcową. Całość uzupełnia wysoki ośmioboczny komin z cokołową podstawą lekko zwężający się ku górze

W bardzo bliskim sąsiedztwie Hruszniewa położony jest **Chłopków**. Swoją historią sięga XVI w., gdzie to zapewne należał do licznie zamieszkującej pobliski Hruszniew szlacheckiej rodziny Wojnów. Następnie przeszedł w XVII w. we władanie Butlerów, organizujących obszerne dobra w oparciu o Sarnaki, by w XVIII w. stać się własnością Podczaskich.

To tutaj na skrzyżowaniu dróg wznosi się **dawna cerkiew prawosławna z roku 1890**. Murowana z cegły na zaprawie wapiennej została w 1920 r. odnowiona jako kościół rzymskokatolicki p.w. Narodzenia NMP przez bpa Henryka Przeździeckiego.

Bryła tej sakralnej budowli wzniesiona została na planie greckiego krzyża. Podłużny korpus główny (na osi wschód-zachód) kościoła stanowi prezbiterium (od wschodu) i prostokątna kruchta (od zachodu), nad którą zbudowano wieżę (od zachodu).

Wszystkich wiernych jak i gości odwiedzających tę świątynię wita jego frontowa elewacja zachodnia. Na jego osi w parterze osadzone zostały w części górnej półkoliste drzwi w szerokiej opasce. Nad drzwiami znajduje się krzyż łaciński, a w półszczytowej przestrzeni wpisano okulus-medalion z wizerunkiem Matki Boskiej. Powyżej wyrasta wieża oddzielona szerokim prostym gzymsem międzykondygnacyjnym, wkomponowanym nad nim półkolistym otworem okiennym przysłoniętym drewnianą żaluzją. Wieża zwieńczona została dachem namiotowym i ośmioboczną glorieta z krzyżem.

W pobliżu kościoła parafialnego znajduje się **plebania** zbudowana zapewne w 1 poł. XIX w. Ta konstrukcja parterowa na planie prostokąta murowana została z cegły na zaprawie wapiennej i nakryta czterospadowym dachem.

Ostatnią miejscowością w gminie Platerów, do której prowadzą ślady mojej wędrówki jest **Mężenin**. Miejscowość na przełomie XIV – XV w., stanowiła własność rodziny Mężęńskich. To tutaj wśród resztek parku krajobrazowego z okazami kilkusetletnich dębów wznosi się **dwór z 2 poł. XIX w.**, który był własnością rodziny Jundziłłów. Nie doczekał on do naszych czasów, ponieważ w 1915 r. spłonął i dopiero w latach 1925 – 1930 został odbudowany. Obiekt ten, bez wyraźnych cech stylowych, wzniesiony został z cegły obustronnie tynkowanej. Na szczególną uwagę zasługuje jego elewacja frontowa, która w części środkowej poprzedzona została schodami z trójarkadowym portykiem w parterze i na piętrze. Arkady parteru wsparto na filarach, gdzie jego środkowa część jest trzykrotnie szersza od bocznych. Półkoliste arkady piętra podobnie jak parteru wsparto na filarach i

wykończono trzema drewnianymi balustradami. Nad drugą kondygnacją wkomponowano drewnianą ścianę dachu oklepkowaną w pasy tzw. jodelkę, w której osadzono cztery wąskie okienka. Całość dworu wieńczy jednonspadowe (część główna i boczna) dachy, wsparte o wieszarową wieżbę drewnianą.

Eklektyczna oficyna w Hruszniewie

Dom gorzelny w Hruszniewie

Budynek gorzelni w Hruszniewie

Dawna cerkiew prawosławna w Chłopkowie

Dwór z poł. XIX w Mężeninie

Plebania w Chłopkowie